

Forslaget ved den første givne Leilighed. Den daværende Forsvarsminister udtalte nemlig, at han erkjendte, at det omhandlede Lovforslag burde have foreligget i Forbindelse med Lønningsslovene, og, naar dette ikke var skeet, laa det alene i, at Krigs- og Marineministeriets Kræfter havde været i den Grad optagne, at det ikke havde været muligt. Ministeren fremførte ved samme Leilighed en Udtalelse, som jeg tror, man maa yde al Anerkjendelse, nemlig den, at, naar Regjeringen havde forelagt et Lovforslag, gjaldt det ikke for en Minister om derved at skyde Ansvaret fra sig, men om at føre Forslaget tilende, hvorledes det saa end vilde blive. Jeg tror, at turde forudsætte, at der hverken med Hensyn til selve Spørgsmaalet eller til de af den daværende Minister udtalte Betragtninger kan gjøre sig nogen syn- derlig Meningsforskjel gjældende, og jeg antager, at den nuværende Minister ganske slutter sig dertil. Jeg anser nemlig det omhandlede Lovforslag for at være af den Slags Arbejder, som ifølge deres Natur ligefrem bør gaae i Arv fra den ene Minister til den anden. De Forventninger, man havde om at see dette Lovforslag forelagt i denne Samlings Begyndelse, ere imidlertid ikke gaaede i Opfyldelse, og skjøndt de Udtalelser, vi hørte af den høit- agtede Conseilspræsident ved Rigsdagens Åbning, ganske vist ikke udelukke Muligheden af, at det endnu kan skee, lade de dog kun et meget ringe Haab tilbage derom. Vi have seet ikke saa saa Lovforslag igjen opstaae i denne Samling og deriblandt flere, som jeg virkelig ikke anser for at være paatrængende nødvendige; men det Lovforslag, jeg her har omtalt, og som skulde bøde paa de meget uheldige Forhold, der nu allerede i en lang Arrække have hvilet tungt paa de militære Underklasser, kan ikke henregnes til dem, der ikke ere paatrængende nødvendige. Jeg tør mene, at det den gang hverken har været Mangel paa Tid eller paa Kraft, som har foranlediget, at Lovforslaget ikke er fremkommet, og det er mit Dnsse om at lære Regjeringens Hensigt med Hensyn til dette Lovforslag at kjende, som har foranlediget mig til at stille følgende Forespørgsel til den høitagtede Krigs- og Marineminister:

Agter den høitærede Minister i en nær Fremtid at gjenoptage „Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige, samt de med disse Classer Eigestillede af Hæren og Søværnet og om Invalidforsørgelsen?“

Krigsministeren og Marineminister ad interim: Jeg skal begynde med at udtale, at jeg fuldkommen er af samme Anskuelse, som den tidligere Krigs- og Marineminister, hvad angaaer dette Lovforslags Nødvendighed og Hensigtsmæssigheden af, at see det snarligt vedtaget; men jeg tror blot at behøve at henvise til Behandlingen af dette Lovforslag i den forrige Samling, for at ærede Medlemmer ville kunne forstaae, at jeg har haft nogen Betænkelighed ved at fremkomme med det i denne Session. Det er ganske vist ikke Mangel paa Tid eller paa Kræfter, der har bragt mig til den Beslutning ikke nu at fremlægge Lovforslaget, thi det Lovforslag, som ifjor blev forelagt her for det høie Thing, var Frukten af en meget nøagtig og moden Derveielse og Undersøgelse, ligesom jeg ogsaa tror, at man tør udtale, at det var et godt og vel udarbejdet Lovforslag. Den forrige Krigs- og Marineminister fremhævede ved Lovforslagets Indbringelse, foruden Hensynet til selve de paagjældende Underclassers Stilling og Hensynet til deres Interesse ogsaa en anden Grund til at indbringe det, nemlig den, at der ved Hærløven og Loven om Søværnets Ordning var foretaget saadanne Forandringer i Benævnelserne af de forskjellige Bestillinger og Embeder i disse Classer og en saadan deelviis Omordning af dem, at man havde nogen Vanffelighed ved at hjælpe sig med den hidtil gjældende Pensionslov af 9de April 1851. Det er ganske vist, at de forandrede Benævnelser og denne Omordning have vanffeliggjort Beregningen af Underclassernes Pensionering, men Vanffelighederne have dog ikke været af en saadan Beskaffenhed, at man ikke har kunnet anvende Pensionsloven, eller ikke har kunnet komme til en nogenlunde tilfredsstillende Pensionering af Underclasserne efter den gamle Lov, idet man ved Smødelommen fra Finantsministeriets Side har kunnet give de ældre